

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

ÚJABB ADÓSARC! KIÉ LESZ A PÉNZ?

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESSÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

NE KÖLTSÉK A KÖZPÉNZEKET A PÁRTOKRA!

Ne költsék a közpénzeket a pártokra! A pártok éljenek meg annyiból, amennyit híveik összeadnak! Nem könnyű, de a Munkáspárt a megmondhatója, hogy nem lehetetlen. Nem kapunk állami támogatást, mégis élünk. Ne nyugodjunk bele abba, hogy a politika sokak számára nem más, mint üzlet! Az államot törvényesen megcsapolják, és ez a pénz a baráti rendezvényszervező cégek, reklámirodák, médiavállalkozások zsebébe vándorol.

Az Alkotmánybíróság a közelmúltban reteszelte el a politikai pénzfolyás egyik ágát. Eddig ugyanis a parlamenti pártok – és csak ők – a pártoknak adott juttatás mellé még az alapítványaikra is kaptak pénzt. Nem is keveset, évi 1,2 milliárdot.

Az Alkotmánybíróság azonban nem zárta el teljesen a csapot. A gondja ugyanis nem az volt, hogy lényegében magáncélokra folyik el a közpénz, hanem az, hogy csak a parlamentiek kapják. Nos, mi nem fogunk amellett kardoskodni, hogy nekünk is jusson a zsákmányból. Mi azt mondjuk: közpénzt senkinek, egyetlen pártnak sem! Adjuk oda ezt a milliárdot is a sportnak. Ők megérdemlik, és jó helyen is lesz.

NE DÓLJUNK BE A POLITIKAI TRÜKKÖKNEK!

A harmadik politikai erő szerepe sokakat vonz. Nem nehéz felismerni, hogy a népeknek tele a hócipőjük a parlamen-

ti pártokkal, MSZP-vel is, Fidesszel is, a többivel is. A választásokon nyilván sokan lesznek, akik nem szavaznak az MSZP-re, de a másik oldalra se akarnak átmenni. Az MSZP az elmúlt két évtizedben sok becsületes, de naiv szavazót csapott be. Most már ez nem lesz olyan egyszerű.

A Centrum, az MSZDP és a Vajnai féle párt most arra szövetkezik, hogy felfogják ezeket a szavazatokat, és ezzel ismét nagy szolgálatot tegyenek az MSZP-nek.

A Centrumnak ebben van tapasztalata, hiszen 2002-ben kvázi harmadik erőként szálltak be, kaptak 3,9 százalékot, majd a végén odaálltak a szocik mellé. Az akkori elnökük, Kupa Mihály el is nyerte méltó büntetését. 2002 óta fáradhatatlanul tevékenykedik a MOL felügyelő bizottságának elnökeként. Jó állás, jó pénz. 2006-ban azonban az ötlet nem jött be, s meg kellett elégedniük 0,32 százalékkal. Az MSZDP is jól ismert, vezére Kapolyi László öregkorára vélhetően hobbiból ült be az MSZP színciben a parlamentbe. Az a kis pénz aligha kellhet neki, lévén, hogy milliárdos.

Vajnai úrék 2006-os pártját is van szerencsénk ismerni. 2006-ban azért kellett az MSZP-nek, hogy megakadályozzák az igazi Munkáspárt sikeres szereplését. Vajnai úr ugyan nem kapott felügyelő bizottsági elnökséget, de egy állami vállalat, az MVM munkatársának egzisztenciális háttérével áll ki újra és újra a színpadra. Most is ez lesz a dolguk. Rejtély, hogy

miért gondolják a nevezettek, hogy ezzel a háttérrel sikerül eredményes szövetséget összekovácsolni. Lehet persze abban bízni, hogy a szocliberál média már olyan mértékben elhomályosította a választókat, hogy ezt is beveszik.

Mi a magunk részéről megígérjük, hogy éberek leszünk. Mindent megteszünk azért, hogy az ezernyi bajjal küszködő embereket felvilágosítsuk. Igen, meg akarjuk győzni őket arról, hogy a mi oldalunkra kell állniuk, ha változást akarnak Magyarországon.

ÉN, ÉN, ÉN

Gyurcsány múlt heti dolgozata az ország jövőjéről nem akármilyen olvasmány. Nem tudom, hogy végigolvasta-e a művet, amelyet állítólag maga írt. Az egész dolgozat egyes szám első személyben van: én, én, én, mintha más nem is lenne szerte a hazában. Ennyi erővel királyi többest is használhatott volna. Lehet, hogy ennek is eljön az ideje. Ahogyan mondani szokás, nem ezért nem szeretjük, hanem a mű tartalmáért.

Gyurcsány olyan tervet vázol fel, amelyet csak akkor lehetne megvalósítani, ha egy ország állna mellette. De mint tudjuk, az ország nem áll a miniszterelnök mellett, sőt a parlamenti többség is kétséges.

A dolgozat fő baja, hogy figyelmen kívül hagyja a valóságot. Magyarországon ugyanis az a gond, hogy kilenc millió ember rosszul él, és maximum egy millió mondhatja, hogy neki jó. Lehetne ezen változtatni, de ehhez a terhekben mindenkinek kellene osztoznia. Gyurcsány nem akarja a gazdagokat, a multikat megadóztatni, hanem a kilenc millió egyébként is kiszolgáltatott emberről akar újabb és újabb bőrt lehúzni. Arról már nem beszélek, hogy az ország boldogulását változtatlanul a multiktól várja. Ez pedig elhibázott és káros politika.

Gyurcsány dolgozatával egyet lehet tenni: kidobni, és vele együtt ideje végleg nemet mondani az egész kormányzására. Abzug, le vele!

NEM IJEDÜNK MEG ÉS GYŐZNI FOGUNK!

BESZÉLGETÉS DÁVID ISTVÁNNAL, A GYOMAEMRŐDI PÁRTSZERVEZET TITKÁRÁVAL

„A mi nemzeti zászlónkat ne vigyék külföldre tankok, fegyverek díszeként. A nemzetet itthon kell megvédeni, a lobogónak itthon a helye, nem Irakban, Afganisztánban és ki tudja hol” – mondja a Munkáspárt gyomaendrődi szervezetének titkára. Dávid István karakán, szókimondó ember, ezért tiszteli barát és ellenség.

– *Hogy kerültél a mozgalomba?*

– Az életem határozott így. 1942. szeptember 14-én születtem egy szegény, kis földes lakásban, nyugodtan mondhatom, hogy jobbágysorban. Apám a kulákok szolgája volt, sokáig egy jászol volt a szállása, anyám gazdag zsidóknál szolgált árvalányként. Mindketten az akkori társadalmi rendszer legkihasználta alanyai voltak. Még a nagyapai szeretettől és gondoskodástól is megfosztottak a kizsákmányolók. Az első világháború nem csak az én nagyapámat, hanem sokunkét elragadta. Vártuk a levelét, de soha nem érkezett meg. Ebben az öldöklésben is a kiszolgáltatott emberek érdeke ütközött a kapitalistákkal. A második világháború borzalmai is nyomot hagytak gyermeki szívünkben. Ezek nagyon kemény idők voltak. Egyértelművé vált számomra, hogy helyem a kommunista pártban van. Ma is itt vagyok, mert itt kell lennem.

– *A szocializmus sokat adott a munkás-embernek?*

– Sokat? Az életét, az önbecsülését, a jövőben való hitét adta. A szocializmus vitathatatlanul és tagadhatatlanul bebizonyította, hogy a legfejlettebb, a legemberibb társadalmi rendszer. Kérdezték meg az ország lakosságát! Az akkori fiatalságnak biztos megélhetést adott. Azoknak is, akik elfordultak tőle. Az árulóknak, a haszonlesőknek is életlehetőségeket biztosított. Abban az időben nem dobták ki az embert az utcára a gyárból vagy a lakásából, mint ma. Most kidobják könyörtelenül, nem érdekli a hatalmat, hogy mi történik veled. Meg is halhatsz. Függetlenül attól, hogy valaki jobb- vagy baloldali gondolkodású, jó emlékei vannak az akkori életéről. Az emberek többségének igenis jó volt a szocializmus!

– *Mik a tapasztalataid a rendszerváltás utáni eseményekkel kapcsolatban?*

– Újra azt mondom, hogy a hétköznapi állandó panaszok is a szocializmus

létjogosultságát támasztják alá. Nincs belátható holnap, de már a mában sem látsz a nap végéig. Olyan ködben élünk, hogy fullaszt, megöl. A Kádár-rendszer egykori tisztségviselői árulóvá váltak, és most hintik az igét, a hazugságokat, a szemfényvesztést. Minket az érdekel, hogy mi lesz a gyerekeinkkel. Nem kellene más országok dolgaiba beleszólni, és oda magyar katonákat küldeni, békés embereket öldösní és zaklatni, vagy a gyilkosokat kiszolgáltatni, csicskássá válni. A mi nemzeti zászlónkat ne vigyék külföldre tankok, fegyverek díszeként. A nemzetet itthon kell megvédeni, a lobogónak itthon a helye, nem Irakban, Afganisztánban és ki tudja hol.

– *Ellenfeleink szerint augusztus 20-án is nosztalgiáztunk...*

– A szocializmus nem nosztalgia, hanem tény! Örülök, hogy itt Békés megyében, az orosházi mezőgazdasági szakközépiskola területén került megrendezésre ez a szép ünnep. Csodálatos, patinás környezet – sok munka gyümölcse. Jó érzéssel tölt el, hogy itt voltak a velünk rokonszenvező emberek.

– *Fontosak számokra az emberek?*

– Örökös tagja vagyok a szeretetnek és a tiszteletnek. Mi becsületes emberek, együvé tartozunk, és boldogan találkozunk minden időben. Az egész országból jöttek elvtársak, akik közvetlenek, szeretnek, és a kölcsönös bizalom vesz körül bennünket, most ezekben a percekben is.

Az új kenyeret megszegettük, de ne felejtjük el, hogy nem minden magyar embernek telik elegendő kenyérré, és ez nagyon elkésérít. Az nekik nosztalgia, hogy jobb életre vágnak felnőttek és gyerekek? Mindjárt itt az iskolakezdés, és a szülőknek mélyen zsebbe kell nyúlni, hátha találnak valamit. Be kell fizetni a napközit, meg kell venni az iskolaszereket, a ruhákat, és hol vannak még a számlák? Hol van a többi költség? Több százezer, több millió ember azon töpreng, hogy ki tudja-e fizetni télen a fűtést.

Dávid István

Dávid István Endrődön született 1942. szeptember 14-én. Édesapja gazdasági cseléd, édesanyja egy ideig cseléd, majd háztartásbeli volt, akik nehéz körülmények között nevelték fel három gyermeküket. Az általános iskola elvégzése után szobafestő szakmát tanult, majd tényleges katonai szolgálatot teljesített a Határőrség kötelékében. Nős, egy gyermeke van. Volt KB-tag, önkormányzati képviselő, ma a gyomaendrődi párt-szervezet titkára.

Mi a Munkáspárt tagjai azért vagyunk, hogy ránk támaszkodjon a jövő nemzedéke. Pártunk elnöke elmondta, hogy csak a cselekvési egység segíthet ezen az országon. Nekünk azért kell harcolni, hogy a szegény emberek normális életet élhessenek. Ebben a pártban helye van minden tenni akaró fiatalnak, aki gondolkodik, és nem hajítja igába, nem dugja homokba a fejét. Nem idegen érdekekért, hanem saját és népének jövőéért kell küzdenie. Ez nem zsoldos katonaság, hanem önvédelemre kiképzett hadsereg. Mindenkinek üzenem, hogy nem adjuk fel, nem ijedünk meg és győzni fogunk! ■

MUNKÁSGYŰLÉS KAPOSVÁRON

Az őszi időszakban intenzíven folytatódik a Munkáspárt elnökének országjáró túrája. A tervek szerint az év végéig több, mint harminc ilyen látogatásra kerül sor. Ezek nyitányaként Thürmer Gyula az elmúlt héten Vajda János alelnök társaságában Kaposváron és környékén járt.

Szabó Imre, a párt megyei vezetője, a déldunántúli régió alelnöke minden gond ellenére, ami hosszú ideje nehezíti a párt talpra állását a térségben, példamutató programot szervezett. Már az előkészületekben érződött, hogy „ki akar tenni magáért”, A Szabadság beszámolója alapján építeni akar az eddigi elnöki látogatások jó tapasztalataira, s az alkalmat a lehető legjobban felhasználni a párt somogyi megmutatására. S ez sikerült is.

A belvárosi Kapos Hotel teraszán valósgos munkáspárti főhadiszállást rendeztek be: itt zajlott a programegyeztetés, innen indult a csapat az egyes programokra, a hotel előtti téren igényesen elkészített reklámtáblák hirdették Thürmer Gyula sora kerülő könyvbemutatóját. Az egész napos könyvadás stábot Fehér József, a párt ismert személyisége vezette, aki most a fiát, annak egyetemista barátnőjét, s más szimpatizánsokat is bekapcsolta a munkába.

BE A GYÁRBA

A párt elnökének programja mindjárt üzemlátogatással kezdődött. Ács Tamás, a francia tulajdonú FUSETECH Kft. (amelyet a kaposváriak ma is csak KVGY-nek, azaz Kaposvári Villamoscikk Gyártó Vállalatnak mondanak) fiatal igazgatója szívélyesen fogadta a Munkáspárt vezetőit. Különös momentum volt, ahogy valóságos kitessekelte a francia tulajdonosok épp itt tartózkodó képviselőit a tanácskozó teremből, hogy helyet adjon a látogatóknak. Természetesnek tartotta azt is, hogy a megbeszélések a Kapos Tv kamerájának jelenlétében zajlanak. Őszintén beszélt arról, hogy ugyanazért a munkáért az Unióban 10 eurós órabért fizetnek, amiért az ő 250 magyar munkásuk másfél eurót kap, igaz, hogy a Távol-Keleten meg csak 80 euro-centet. Megítélése szerint megvan minden feltétele annak, hogy – ahogy a Munkáspárt képviselte – a

magyar béreket, például a minimálbér további emelésével, közelítsék az uniós bérekhez. S az sincs rendjén, hogy a magyar áramszolgáltatóknál az általuk, magyar munkaerővel gyártott, jó minőségű termékek, ipari biztosítékok rendre háttérbe szorulnak a beszerzéseknél.

A jó hangulatú megbeszélés mondhatni történelmi eseménnyel folytatódott: az igazgató, miközben végigvezette a látogatókat az üzemben, leállította a gépsorokat, és a gyűlés-térre szólította mind a 250 dolgozót. Ha itt járnak a Munkáspárt vezetői, ezt természetesnek tartja, s mint bányász családból származó, tartozik is ezzel – jegyezte meg. A dolgozók, többségében munkások meglepődéssel és nagy érdeklődéssel fogadták Thürmer Gyula szavait a munkásgyűlésen, sok egyetértő bólogatás kísérte a mondandóját, majd a végén munkástaps. Az üzemlátogatás egészéről már az esti órákban tudósított a városi televízió.

BECSÜLIK A MUNKÁSPÁRTIAKAT

A délután közéleti vezetőkkel való találkozás sorával és utcai könyvbemutatóval telt. A magyar ember három dolgot szeret: szeret gondolkodni, dolgozni, és a tisztességes munkájából szeret megélni. Az ország vezetői, a kormányok hagyják és segítsék a családokat, a magyar vidéket alkotni és élni – ezt Czeferner Józsefné, Nagybajom város polgármester asszonya mondta a Thürmer Gyulával folytatott beszélgetésen. Jó volt hallani, hogy mint régebről is ismert mezőgazdasági szakembert, a Munkáspárt elkötelezettségét jól kifejező személyiségként jellemezte Szabó Imrét. Szita Károly, a megyeszékhely polgármestere már ismerősként fogadta a Munkáspárt vezetőit, hisz egy éven belül

immár másodszor került sor köztük politikai eszmecsere. Gelencsér Attila, a megyei közgyűlés új elnöke a szabadsága utáni első munkanapján fogadta a munkáspárti delegációt. Elmondta: Somogy megye jó gazdasági adottságai mellett is sok gonddal küszködik. A térségben 8 százalékos a munkanélküliség, a korábbi megyei vezetés sokszor presztízs-célokra költötte a pénzt, az alapvető megyei intézmények fejlesztését elhanyagolta. A jelenlegi kormánypolitika mellett a megye gondjainak megoldásában „béna kacsának” érzi magát – vallotta be. A megbeszéléseken kifejezte: meglepő számára, hogy milyen sok társadalmi kérdésben hasonló a Munkáspárt véleménye. A közéleti vezetők mindegyike hangsúlyozta, hogy a Munkáspártnak ott a helye a közéletben, számítanak a véleményére, javaslataira.

FÖLDÖN ÉS LEVEGŐBEN

A nap záróeseménye ugyancsak rendhagyónak mondható. Somogyvári László mezőgazdasági vállalkozó – pilóta egy, a Zselici dombság feletti sétarepülésre invitálta a párt elnökét és megyei elnökét a kaposújlaki repülőtérről a Visnye-Kápolnásvisnyén lévő vendégházáig. A meghitt vendéglátáson házigazdaként ott volt az alig néhány száz lelket számláló Visnye falu fiatal polgármester asszonya, Bordáné Rocskár Zsuzsa is. A sétarepülést, s a kistelepülések mai gondjairól folytatott beszélgetést is végig nyomon követte a Kapos Tv stábja.

A párt elnöke a nap végén joggal dicsérte a programot, a somogyiak munkáját. Példa volt arra, hogy erőfeszítéssel, odaadással kevés emberrel is sokat lehet tenni a Munkáspárt ismertségéért. ■

SUZUKI-MUNKÁSOK A FRONTBAN

Augusztus 28-án megalakult a Baloldali Front esztergomi szervezete. A népes alakuló gyűlésen részt vettek a párt helyi vezetői, Szabó Tamás, a Front országos elnöke és Fogarasi Zsuzsanna budapesti alelnök is.

Barátságos udvar terített asztalánál alakult meg az új szervezet. Ízletes pörköltet, finom süteményeket kínáltak a házigazdák. Ebben a vidám környezetben töltötte ki belépési nyilatkozatát két öntudatos Suzuki-gyári munkás és Pálinkás Róbert. Pontosan tudják, mit akarnak, miért harcolnak. Ők minden pillanatban érzik a tőkés kizsákmányolás durvaságát és cinizmusát. Fáradt tekintetükön átsüt a forradalmi tenni akarárs. Ez itt nem szölam, valóság. Voltak, akik nem bírták a robotot – mondja egyikük –, és visszamentek az Alföldre, a semmibe, a kilátástalanságba. Aki nem dolgozott ilyen körülmények között, nem tudhatja, mit jelent rabszolgamunkával profitot termelni a kíméletlen kapitalistának. Jönnek még a Frontba, van, aki ezekben az órákban is dolgozik, nem lehet velünk – számolt be a szervezet „kovásza”, Pálinkás Ferenc.

Tóth István, a Munkáspárt Központi Bizottságának tagja, megyei elnöke nem tartott fölösleges hegyi beszédet, a valóságról beszélt: „Soha ne higgyetek el semmit, mindent kritikával fogadjatok, csak a saját jó esetekben bízzatok. Ez egy másfajta világ, nem hasonlít a szocializmusra.”

Van Munkáspárt Szombathelyen

A múlt héten Szombathelyen újjáéledt a Munkáspárt városi szervezete. A nyugat-dunántúli régióvezetés hosszú előkészítő munkája beérett. Középiszkolás fiatalok lelkes kis csapata a régióvezetés irányításával összehozta az alakuló megbeszélést.

A térség pártvezetése – az esemény jelentőségének megfelelően – szép számmal képviseltette magát. Az elnök, alelnökök, sőt még a Zala megyei Cseh Miklós, aktív, fiatal pártvezető is ott volt az eseményen. Neki nagy szerepe volt abban, hogy a szombathelyi fiatalok megalakíthatták a párt helyi szervezetét. Jó hangulatú, több órás beszélgetésen tisztázódott az új szervezet feladatsora, melyre készséggel vállalkoztak Kovács Marcell titkár vezetésével. Kovács Barbara és Peresztegi Szilárd elsőrendű feladatuknak a szervezet megismertetésével a további tagtoborzást tekintik. Szeretnének úgy készülni a választásokra, hogy az Vas megyében is eredményesen segítse a Munkáspártot a minél jobb eredmény elérésében. Ehhez pedig aktivistákra, bázisra van szükség. Vállalták A Szabadság terjesztésének szervezését, hogy ezen keresztül is minél többen értesülhessenek a párt munkájáról. Legközelebbi erőpróba a sárvári választási körzetben az elnöki látogatás előkészítése, melybe már az újdonsült pártvezetésnek is jelentős részt kell vállalni.

Jelentős esemény a vasi megyeszékhelyen a kommunista párt újraalakulása, mert a szakadárrok itt is súlyos károkat okoztak. A mostani alakulás értékét az is növeli, hogy fiatalok alakították meg a pártot. Sipőcz Sándor, a régió elnöke elmondta: azért a jövő pártja a Munkáspárt, mert egyre több fiatal jön közénk, az új feladatokat, új módszerekkel az új körülmények között a fiatalok értik a legjobban. Bízunk bennük, és nagy várakozással tekintünk az új Vas megyei pártvezetés tevékenységére. ■

Szabó Tamás, a Front országos elnöke bemutatta a szervezetet, a Front munkáját. Saját élményeivel gazdagította beszédét. Három éven át építkezésen dolgozott, nyáron 42 fokban, reggeltől estig. Most szórólapokat és könyveket hozott. Thürmer Gyula Balszemmel című kötetét és szépirodalmat. Szükséges a szellemi felkészültség, az ideológiai képzettség és a továbbadandó propagandaanyag. Ezek nélkül félkarúak vagyunk – mondta Szabó Tamás.

Kiss Tamás régi frontos, ízelítőt ad az elmúlt esztendő harcaiból. A Front két új tagja hamar elbúcsúzik: sietnek az éjszakai műszakba. Esztergomban munkásokból alakult szervezet, másutt főiskolásokból. Az ifjúság minden rétege jelen van tapasztalataival, tudásával, vágyaival, problémáival. Saját bőrükön érzik az igazságtalanságot. Nekik nem kell mesélni, milyen rossz a kapitalizmus.

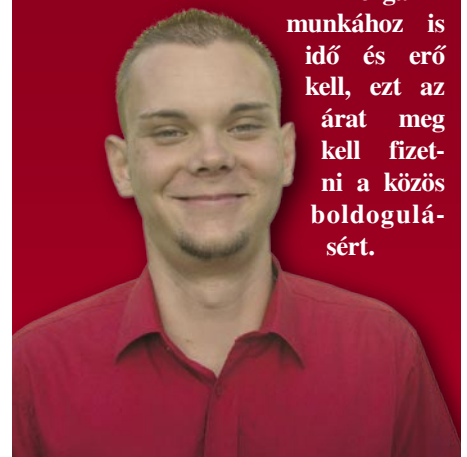
A munkások köztünk vannak, a kommunisták pedig az üzemekben. A Front most már igazi országos szervezet, több és nehezebb feladattal, kihívással. ■

Pálinkás Ferenc, a Baloldali Front Baranya megyei alelnöke 1988. november 14-én született. Mogyorósbányán lakik, Esztergomban, az Árpád-házi Szent Erzsébet Középiszkolában érettségizett. A dorogi mentőknél dolgozott mentőápolóként, jelenleg Baranyában főiskolai hallgató. Tanév közben a baranyai szervezetben tevékenykedik, azonban a nyári szünetben sem hagyta abba mozgalmi munkáját. Ennek eredménye a hazai pályán létrehozott esztergomi Front-szervezet. Társadalmi felelősségét mindenütt komolyan veszi, a főiskolán tagja a Hallgatói Önkormányzatnak is.

Vidám ember, szeret beszélgetni, mindenkivel szót ért. A főiskolai hallgatókkal és a munkásokkal is kitűnő a kapcsolata. Ismeri az életüket, és nem lepődik meg, ha gondjaikat osztják meg vele. A magyar mentőautó legfontosabb tartozéka az ápoló - szokta mondani. Tizenévesen belekóstolt az egészségügy penészedő kenyérébe. Rendkívüli emberi elhivatottságot és sok lemondást követel a mentők munkája, mégis ezen a pályán marad.

A mozgalmi munkához is idő és erő kell, ezt az árat meg kell fizetni a közös boldogulásért.

GYURCSÁNY-PROGRAM:

Gyurcsány Ferenc adó-programja politikai pr-dolgozat, a figyelem elterelésére szolgál, azt hivatott demonstrálni, hogy a kormány dolgozik, az ország érdekében cselekszik. Az lesz belőle, mint az eddigi fél tucat Gyurcsány-tervből. Az adócsökkentésről kiderül, hogy igazából adóemelés, a közös teherviselésből pedig a multiknak tett újabb engedmény és a bérből és fizetésből élőkre kivetett újabb sarc lesz.

Ezerkétszáz milliárd forint, ennyivel szeretne könnyíteni az elkövetkező három évben a Magyar Köztársaság polgárainak terhein Gyurcsány Ferenc. A kormányfő a Népszabadságban jelentette meg az ország jövőjét vázoló tervét, amelynek egyetlen konkrétan értelmezhető eleme az adócsökkentés. A már említett 1200 milliárd forint úgy jönne össze, hogy csökkenne a tb-járulék, eltörölnének néhány vállalati különadót, emelnék a személyi jövedelemadó alsó sávját. Mindez magyarul: a vállalatoknak nagyobb részben csökkennének a terhei, s kisebb mértékben apadna az az összeg is, amit különböző járulékok címén vonnak le a fizetésünkből.

Mindez szép és jó. Csakhogy miből?

HONNAN A PÉNZ?

Merthogy a költségvetés kicentizve, ha többet költünk, az Európai Unió nagyon a kezünkre csap, megvonhatnak egyes támogatásokat is. Gyurcsány ta-

nulmányában hosszan fejteget, de a lényeg egy mondatban összefoglalható: ki kell fehéríteni a szürke és a fekete gazdaságot, ha többen fizetnek adót, több a bevétel. Kitűnő ötlet, mondta már a Fidesz, de a Munkáspárt is. Ám mit javasol a kormányfő a fehérítésre, arra, hogy egyre több vállalkozó jelentse be a melóst, és adózzon is utána? Semmit, illetve a fent említett minimális csökkentést. Ez mese, ilyen nincs, ez nem, hogy nem állítja meg a fekete gazdaság terjedését és a magyar vállalkozók Szlovákiába és Romániába települését, hanem felgyorsítja, hiszen látják, mi az a maximum, amit remélhetnek a kormánytól.

A feketegazdaság a magyar gazdaság rákfeneje, három és fél millió ember tart el tízmilliót. Azonban mi ennek az oka? A válasz egyszerű: az, hogy ha legálisan foglalkoztat a vállalkozó, az adó és egyéb terhek miatt bezárhatja a boltot. Ezt tetézik az értelmetlen szabályok is. Vegyünk egy példát: egy kis boltban, ha kiscigit a tulajdonos lánya vagy anyósa, máris

Dráguló SZDSZ-es szavazat

Az SZDSZ nemet mondott Gyurcsány legújabb adóprogramjára. Pedig az anyagot nekik szánták, hiszen az új elnök, Fodor Gábor ezt követelte a támogatásért cserébe. Fodor azonban a hétvégén első látásra karakánul viselkedett, kimondta a nyilvánvalót: a Gyurcsány-program megvalósíthatatlan, nem támogathatják. Tényleg nem támogathatják? Dehogynem. Azonban a külvilágnak a független, elveihez mérhetetlenül ragaszkodó SZDSZ-t kell bemutatni, különben még a kampányra költött százmilliók segítségével sem jutnak be a Parlamentbe. Ugyanakkor előrehozott választás sem jó, hiszen most biztos kikerülnének az Országgyűlésből. Huszonkettes csapdájára? Egy fenét! A párt nem, de az egyes SZDSZ-es parlamenti képviselő majd támogatja a Gyurcsány-kormányt. Nem mindenki, csak annyi, amennyi elég a győzelemhez. Mellesleg ez így jobb üzlet is. Eddig az SZDSZ-központ alkudott meg az MSZP-központtal, most egyes képviselőket kell megvenni a szocialistáknak és a kormánynak. Ez lényegesen jobb üzlet. S végül egy megjegyzés: mindez tökéletesen ugyanígy működik ma az MDF-ben is.

megbüntetik. Gyurcsány mostani javaslatában olvasható, hogy a jövőben minden húsz fő fölötti cégnél kötelező egy rokkantat foglalkoztatni, különben bírságot fizet. Életszerű javaslat... Így maradjon Magyarországon a vállalkozó és a munkahely. Mindezt tetézi az állam által támogatott multi konkurenciája.

ADÓCSÖKKENTÉSTŐL AZ ADÓEMELÉSIG

GYURCSÁNY FERENC NYUGDÍJASOKKAL.
MAGÁNAK BŐVEN SZED

Ki fizette a Népszabadságot?

Gyurcsány Ferenc a Magyar Köztársaság kormányfője és a Magyar Szocialista Párt elnöke is. Első látásra tehát akár logikus is lehetne, hogy a Népszabadság hatoldalas, négy és fél millió forintba kerülő mellékletét a Miniszterelnöki Hivatal és az MSZP fizette. Nem az! Ha ez kormányprogram, akkor fizetheti a MEH, ha szocialista propaganda, állhatja a cehet a párt. A kettő együtt azonban nem megy. Nem élnek közös kasszában, ezt még annak idején, az „átkos pártállamban” az MSZMP sem engedte meg magának. Mondhatjuk, kit érdekel a négy és fél millió, országos mértékben nem összeg. Valószínűleg ezt is mondták a Kossuth téren és a szocialisták központjában. Nekik nem tétel, mint ahogy nem képeznek említésre méltó, a társadalommal megosztandó összeget azok a százmilliók és milliárdok, amit a kormány átjatszik az MSZP pénztárába, a pártközeli vállalkozásoknak.

Gyurcsány tökéletesen tudja, hogy a gazdaság kifehéritése csak társadalmi összefogással és nagyarányú adócsökkentéssel lehetséges. Az elsőre nincs esélye, a másodikat meg nem teheti, mert kell a pénz. Azaz a javaslata irreális. Miután ezt megmondták Washingtonban és Brüsszelben, a miniszterelnök előállt a farbával, azzal, ami nem szerepel a Népszabadság mellékletében.

EMELNI, EMELNI, EMELNI

Adóemelés jön. Ugyanúgy, mint 2006-ban, amikor a meghirdetett ötéves adócsökkentési program a választások után elhalt és adóemeléssé torkollott. Gyurcsány most már a választásokat sem tudta megvárni, már a programja meghirdetése után vallott.

Megadóztatják az étkezési jegyet, az iskolakezdési támogatást, az önkéntes pénztári munkáltatói hozzájárulást, az Internet használat díjához való munkáltatói hozzájárulást, az üdülési csek-

ket. Fordítsuk mindezt magyarra: a fizetésünk egy részét mindenhol ilyenekben kapjuk, mert adómentes. Mostantól kevesebbet fogunk kapni. Kisebb lesz a fizetésünk. Az étkezési jegy a vállalatvezetőnek és a brókernek nem tétel, ám a tanárnak, orvosnak, munkásnak a mindennapi étkezést jelenti. A kormány emellett 10 százalékkal emeli az alkohol és a cigaretta jövedéki adóját. Nem a luxuscikkét, mindenét. A márkás skót whiskyt vásárlónak ez fel sem tű-

Lemondok, lemondok, maradok...

„Lemondok, ha a parlament nem fogadja el az adótörvényeket, illetve a költségvetést” – közölte nem sokkal dolgozata megjelenése után Gyurcsány Ferenc. A kormányfő és MSZP-elnök nem először zsarolja ezzel párttársait. Megtette ezt már Öszödön, s azóta is vagy négyszer-ötször. Gyurcsány természetesen soha sem mond le önként. Mind ez csak szólam az a MSZP-szavazóknak és MSZP-tagoknak: ugyan támogassák már még egy picit ezt a kitudó kormányfőt, mert, ha nem ő, akkor már csak Orbán jöhet. A parlamenti urakat azonban nem ez érdekli: a pénzről egyelőre Gyurcsány dönt, ami utána jönne, az meg bizonytalan. Gyurcsány maradni fog, amíg fizet az MSZP vezetőinek, a vazallusoknak, kisebb és nagyobb pártkádereknek. A fizetség alatt értjük a zsíros állást, a közbeszerzést, a privatizációt. Mindent, amit el lehet lopni. Ebben ma Gyurcsány Ferencnek nincs vetélytársa az országban.

nik, ám annak, aki 70 forintos diszkont sört vásárol? Nem puerto ricoi szivart, hanem talpas cigit?

A multik nagyobb megadóztatásáról, vagy legalább támogatásaik mérsékléséről egy szó sem esik. Sőt, mivel a vállalati minimális kedvezmények náluk már nagyságrendjükből adódóan számottevő tételt jelentenek, helyzetük erősödik. Nem beszélve a csődbe és külföldre me-

nekülő magyar közép- és kisvállalkozók által „átadott” piacról.

Jól jár a magyar nagyvállalkozó is. Az ő számára, és a szocialista és SZDSZ-es üzleti világnak nyújtott támogatás az adóamnesztia. Azaz a kormány egy minimális összegért, avagy csak egy ígéretért cserébe, hogy mostantól tisztességesek lesznek, elnézi a múlt adócsalásait. A kormánybarát tolvaj menlevelet kap. ■

Újabb gázáremelés

Október elsejétől a közüzemi lakossági földgázárak átlagosan 6,55, a nem lakossági átlagárak 9,4 százalékkal emelkednek. Az emelés egy átlagos fogyasztású háztartásnak havonta 1120 forint többletkiadást okoz. Tavaly decemberben havonta egy átlagos család 13400 forintot fizetett, idén októbertől ez 18 ezer forintra emelkedik. Kormányközeli szakemberek szerint novembertől újabb tíz százalékkal, majd januártól megint ugyanennyivel emelkedik az ár. Szocialista politikusok a gáz magas világpiaci árával indokolták az áremelést, mondván, nálunk is annyit kell fizetni, mint nyugaton. Jelenleg egy átlagos méretű és fogyasztású lakás távfűtése Budapesten 15 százalékkal kerül többbe, mint Bécsben. Ennyit a világpiaci okokról. Igazából a kormány a gázáremelés adójából saját kasszáját tölti fel, magával a drágítással pedig a gázszolgáltató külföldi multiknak fizet. Miért is?

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

A MAGYAR DEMOKRATA FÓRUM SZÜLETÉSE

Húsz esztendeje, 1988. szeptember 3-án, Lakitelken megalakult a Magyar Demokrata Fórum. Az MSZMP és általában a szocializmus ellen fellépő magyar ellenzék két áramlatban szervezkedik: a demokratikus és nép-nemzeti irányzat. A „demokratikus ellenzék” nő ki az SZDSZ, a Fidesz, a nép-nemzeti irányzathoz az MDF. Ez a kettőség ismétli a magyar szellemi élet hagyományos osztódását két táborra, azaz urbánusokra és népiesekre. A demokratikus ellenzék az urbánus hagyományok folytatója, liberális, tagjai között meghatározó arányban vesznek részt zsidó értelmiségiek. A nép-nemzeti irányzat a népies vonal folytatója.

Az MDF elsőként szerveződik meg. A népiesek jobban beágyazódnak a magyar társadalomba, mint a másik irányzat. Nemzeti problémákat vetnek fel: Bős-Nagymaros, erdélyi magyarság. Vezetőik a magyar valóságból jönnek. Bíró Zoltán, 47 éves, főiskolai tanár. Csengey Dénes, 35 éves, egyetemet végzett álmódó. Csoóri Sándor, 58 éves író, dramaturg. Csurka István 54 éves író, József Attila díjas. Fekete Gyula 66 éves író, a Hazafias Népfőnt elnökségének tagja. Für Lajos 58 éves, történész, egyetemi docens. Joó Rudolf 42 éves, politológus. Kiss Gy. Csaba 43 éves irodalomtörténész, Lezsák Sándor 39 éves költő, tanár, író. Hamarosan előlép az igazi vonal. Antall József 56 éves muzeológus, a Semmelweis Orvostörténeti Múzeum igazgatója, Boross Péter 60 éves, a Vendéglátó Ipari Vállalat igazgatója. Mindkettőből miniszterelnök lesz.

Az MDF létrejöttét támogatja a német tőke, és a német konzervatív erőkhöz való kötődés mindvégig megmarad. Az MDF megszületését segíti a külföldön élő magyar emigráció is.

MIT AKAR AZ MDF?

Nem kellett találgatni, hogy mit akar az MDF. Az egy évvel korábbi lakitelki nyi-

latkoztat kimondja: „A magyarság történelmének egyik súlyos válságába sodródott. (...) Nemzetünknek nincs közösen vállalható jövőképe. (...) Az a véleményük, hogy csak a társadalom részvételével lehet megoldani a válságot, mégpedig mind a társadalom, mind az ország politikai vezetőinek részvételével. A politikai és társadalmi szervezetek jelenlegi rendszerében nincs biztosítva az önálló és független nézetek kifejtése.” A nyilatkozatokban szó sincs kapitalizmusról, az MSZMP leváltásáról. Célként megjelöli, hogy az MDF „törekedjen megteremteni a párbeszéd és az együttműködés lehetőségeit a társadalom és az országot kormányzó hatalom között (...) vegyen részt a politikai intézményrendszer demokratizálásában.” A rendszerváltást „történelmi távlatban érvényes” célként jelölik meg. Akkor még ők sem nagyon hisznek abban, hogy két év múlva Antall József miniszterelnök lesz.

BÁBÁSKODÓ MSZMP

Bármilyen furcsa, de igaz: az MDF nem jöhetett volna létre, ha az MSZMP nem babáskodik fölötte. A Kádár Jánost leváltó 1988. májusi pártértekezlet dönt a

politikai intézményrendszer korszerűsítéséről. A baj az, hogy ennek tartalmáról nincs egység a pártvezetésben. Az eredmény az, hogy maga az MSZMP hozza létre a polgári demokratikus intézményeket, a többpártrendszert, azaz maga vezeti be a kapitalizmust. A Politikai Bizottság szeptember 6-án megtárgyalja az MDF megalakulásának ügyét. Mindenki világosan látja, hogy az MDF megindult a párttá alakulás útján. Még azt is felismerik, hogy az MDF vezetői tudatosan kerülnek a szocializmus támadását, hiszen legalitásra törekednek. Az illetékes KB-osztály, ezáltal a Közigazgatási és Adminisztratív Osztály abban bízódik, hogy az MDF-ben többféle áramlat küzdelme folyik. A Politikai Bizottság megbízza a kormányt, hogy tárgyaljanak az MDF tevékenységének kereteiről. Megdöbbenő, hogy mit írnak le hivatalos párt dokumentumban: „A Magyar Demokrata Fórum belpolitikai életünk ré-

sze, és sajátos indíttatású, szerepű intézménye. Nagyságrendjének, politikai súlyának, befolyásának megfelelő mértékben részese lehet a társadalmi közmegegyezés folyamatának.”

A Központi Bizottság szeptember 27-én ülésezik. Lukács János, a végtelenül tisztességes, de a történelmi helyzet követelményeitől messze elmaradó KB-titkár beszél a vezetés nevében. Lukács megállapítja, hogy „több mint 800 ezer ember a megújuló Magyar Szocialista Munkáspártot tartja a legalkalmasabb eszköznek társadalmi, közéleti tevékenységéhez”. Nem hallgathat arról, hogy 1957 óta először csökkent a taglétszám, egyre többen lépnek ki a pártból. Elmondja, hogy „az emberek nagy része ma türelmetlen, romlik a hangulat.” Szól arról is, hogy a párt-szervezetekben nem folyik politikai munka. Lukács dicséri a „politikai intézményrendszer átalakításának” folyamatát, de nem tagadja: már az első pillanatoktól kezdve ebben a kérdésben a párt nem egyetemes. „Aggodalom, zavar, értetlenség, az állapotok úgymond ellenforradalom előtti állapotként való jellemzése éppúgy jelen van, mint a helyeslés, sőt az eddigi lépéseink lebecsülése, a „mindent vagy semmit” radikalizmus.” Ekkor az MSZMP taglétszáma 816 ezer fő. A tagkönyvcsere folyamán kilép 73 ezer ember, azaz 8,3 százalék. És ez, az akkor még mindig hatalmas erő tudomásul veszi, hogy létrejön egy új párt, amely a hatalomra tör. „A Központi Bizottság figyelmet érdemlő kérdésnek tekinti (...) azt, hogy a Magyar Demokrata Fórumot az alapítók szervezetté nyilvánították.” A KB támogatásáról biztosítja, hogy az állampolgárok éljenek jogaikkal és hozzanak létre szerveződést. Az MSZMP vezetése ismételen párbeszédet hirdet, de kihangsúlyozza: vannak erők, akik „a feszültség élezésé-

LAKITELKI TALÁLKOZÓ. AKKOR IS CSAK A SZOCIALIZMUS ELLENZÉSÉBEN ÉRTETTEK EGYET

re törekednek, egyes esetekben fellépnek szocialistaellenes erők is.” „Az MSZMP a maga részéről elutasítja az agresszív fellépést, az új politikai kultúrához méltatlan módszereket”.

A Központi Bizottság ülésén néhányan azért odafigyelnek a veszélyre. Borbély Sándor, a Munkásörtség parancsnoka mondja: „Vajúdnak az embereink, gondokkal küszködnek, nem értik a központ szándékát”. Aczél György is keményen fogalmaz: „a pártértekezlet, amelynek politikai állásfoglalását, állítom, nem csak a párttagság, hanem az egész ország közvéleménye jól elfogadta, hangulata tulajdonképpen eltűnt. (...) Én ott azt mondtam, nem dőlt el, hogy ez egy 1953-as Központi Bizottság lesz, amiből egy válságba mentünk, vagy egy 57-es, ahonnan a konszolidációba. (...) még mindig sajnos nem dőlt el.” Aczél tesz még kísérletet, de a KB nem hallgat rá. „Ha egy tömeg radikalizálódik, a legnagyobb hiba centiméterenként engedményeket tenni. Akkor egyet lehet tenni: a mozgalomban benne lévő értékekig megmondani, hogy meddig akarunk elmenni a demokráciában, az ország érdekében, a szabadságjogokban; nem feladni a létbiztonság szocialista célját és ott megpróbálni táborot toborozni.”

MIT „KÖSZÖNHETÜNK” AZ MDF-NEK?

Az 1990. márciusi választásokat az MDF nyeri meg és Antall József miniszterelnök lesz. Antall József lerakja a kapitalista Magyarország alapjait. Bevezetik a koronás címet, bár a királyságot nem állítják vissza. Hazahozzák Horthy Miklóst, és Kenderesen demonstratívan újratemetik, de a kísértés ellenére a Horthy-rendszerhez nem térnek vissza. A katolikus egyházat közelebb engedik a politikához, de

az állam világi jellege megmarad. Általánossá válik az antikommunizmus, de a Munkáspártot nem tiltják be.

Antall a politikai stabilitás érdekében megköti az elmúlt két évtized legnagyobb kompromisszumát, kiegyezik az SZDSZ-szel. A kiegyezés azonban csak átmeneti. Az SZDSZ hamarosan változtat, és szövetséget köt az MSZP-vel.

Az MDF-kormány elkezdti az ország vagyonának privatizálását. Beengedi a külföldi nagytőkét, bár a külföldi tőke majd igazából az MSZP országglása idején válik dominánssá. Megszüntetik a mezőgazdasági termelőszövetkezeteket, bevezetik a kárpótlást. E két intézkedéssel az MDF tönkreteszi a magyar mezőgazdaságot. Az Antall-kormány ideológiai okokból visszafejleszti a magyar-szovjet viszonyt, s kivonul az orosz piacról, ezzel helyrehozhatatlan kárt okozva a magyar gazdaságnak. Magyarország minden területen elveszti azokat a pozitívumokat, amelyekkel a szocializmus idején rendelkezett.

UTÓDOK

Antall nem képes egyben tartani az MDF-et. Hamarosan kiválik Csurka István vezetésével egy radikális szárny, és létrejön MIÉP. Napjainkban a MIÉP politikai örökségét egyre inkább egy új párt, a Jobbik veszi át, amely a Magyar Gárda elnevezésű szélsőjobb oldali egyesület szervezője is. A konzervatív MDF igazi örökösévé azonban a Fidesz válik, amely feladja korábbi liberális arculatát, konzervatív néppártként definiálja magát és ezzel a programmal megnyeri az 1998-as választásokat. Az MDF megmarad parlamenti pártnak, hol a Fidesszel, hol az MSZP-vel működik együtt, de a politikai élet fő áramlatából kiszorul. ■

BETHLEN GÁBOR: FÜGGETLEN HAZÁT!

„Mi, a Munkáspárt ezer éves történelmünket egységes egészként és nemzetünk közös értéként kezeljük. Nem kétséges, hogy szívünkben azokat őrizzük, akik számára a nép, a szegények, a dolgozók élete volt szent. De magunkénak vallunk mindenkit, aki építette, gyarapította, védte, gyámolította a magyar nemzetet.” Ezek a mondatok a Munkáspárt augusztus 20-i ünnepségén hangzottak el, ezt a gondolatot tükrözte A Szabadság ünnepi címlapja is. A jövőben a magyar történelem nagyjai közül fogunk bemutatni ismerteket és kevésbé híreseket, írunk újat és elfelejtettet, olyat, ami nincs benne a mai és talán a régi történelemkönyvekben sem.

A mai magyar diplomácia laikus szemmel nézve is vicces, slampos, akár első számú vezetője. Lenne mit tanulniuk az USA-nak örök hűséget ígérő alázatos szolgálóknak. Például Bethlen Gábortól, aki Erdély legnagyobb fejedelme volt, s ezt halála után évszázadokkal is csak megerősíteni lehet – iskolaalapító és iskolateremtő munkásságának ma is virágoznak öreg fái. A törökök utasítására választották fejedelmé, s a Porta támogatásával akarta megmenteni Erdélyt a pusztulástól – még Bocskai számára is kijárta a fejedelmi megerősítést. Miután pozícióját szilárdnak érezte, kiegyezett Béccsel, és leszerelte a törökök erőszakos követeléseit.

Brandenburgi Katalinnal kötött második házasságával is népét szolgált. Az angol-holland-dán szövetséget használta fel a Habsburgok ellen. A nagyfejedelem nem köpönyegforgató, hanem többnyelvű népének érdekében szövetkezik és egyezkedik a külfölddel. De hiányzik ez ma, mikor a politikusok zöme az USA füttyülésére táncol, hajlong és mindent odadob! A nép pedig le van sajnálva, robotoljon csak

a multiknak, és úgy pattogjon, ahogy ütik a ritmust!

Mátyás király után először tudott hadsereget fenntartani hazája védelmére. Értett hozzá - 13 éves korától tanulta a katonáskodást és a kapcsolódó tudományokat. Emellett az ország felemelkedése érdekében tizenkét iskolát és egy főiskolát alapított, szemben a jelenlegi rombolással és leépítéssel. Bátran nevezhetjük reneszánsz fejedelemnek, mert nagy példaképéhez méltó oktatási és művelődési politikája magasra emeli Erdélyt Európában. Híres külföldi professzorokat hívott az országba, hogy „ne a régi hitvány szokás szerint tanítsanak”.

Gyurcsány Magyarországon sokan irigykedhetnek a korabeli diákokra, mert Bethlen Gábor a szegény ifjakkal nem csak az ingyenes oktatást, hanem az ellátást is biztosította. Az iskolák szőlővel, termőfölddel és istállóval rendelkeztek. A legnehezebb időkben is magas szinten folyt a tanítás és a diákság ellátása a korabeli viszonyok között kiemelkedő volt. Apáczai Csere Jánossal, Kőrösi Csoma Sándorral és sok kiváló elmével lenne szegényebb az egyetemese magyar tudomány és kultúra, ha ez a mai szemmel nézve is haladó szellemű államférfi nem vezette volna Erdélyt az aranykorba. Igaz, hogy kemény kézzel és gyakran erőszakkal. Egyszerűen megtiltotta a vallások szerinti megkülönböztetést és olyan életlehetőségeket biztosított a kisebbségeknek, amelyekről például a szászok himnusza tanúskodik: „Erdélyország türelemföld, minden hitnek tábora”

Protestáns létére támogatta a katolikusokat és visszaadta elvett jussaikat. A nemzetiségek és vallások közti vetélkedést, ellenségeskedést vasszigorral büntette. Nem a múlttal, hanem a jövővel foglalkozott, a régi világból a gaz-

daságot, a művelődést, az emberek védelmét szolgáló hagyományokat mentette át és ápolta.

Bevándorlókat hívott az országba, akiket bántalom nem érhetett, de ha „valaki közülük büntettet követ el, a bűnös törvényes büntetéssel sújtandó, de a többieket ne faggassák és ne zaklassák”!

Nem úgy, mint manapság! A külföldi tőkésnek mindent szabad, nekünk pedig kuss.

Bethlen Gábor mítikus alak. Az általa alapított iskolák tanulói a mai napig nagy tisztelettel ejtik ki nevét, s nem véletlen, hogy emlékére himnuszt is írtak.

KULCSÁR: A HALLGATÁS BÉRE

Van egy kedvenc kulcsfigurám, bizonyos Kulcsár Attila. Négy (!) évvel ezelőtt robbant ki a nevével fémjelzett bróker-botrány. Egyszerű számadat, de belegendolni sem merek, mennyi pénz az: 23 milliárd forintot sikkasztott el a „barátaival” együtt. Na nem úgy, mint Rózsa Sándor, hogy a szegénynek ne legyen kára, vagy mint Robin Hood, hogy a szegényeknek adjon. Nem, az említett úr és tetteitársai nemes egyszerűséggel a saját zsebükre dolgoztak. Ostobaságukat mutatja csak, hogy 8,3 milliárdon kívül a többi a rendőreink is megtalálták... A hivatalos eljárás pedig megdicsérte eljárásukat. Kulcsár Attila az elmúlt négy évben elméletileg előzetes letartóztatásban volt. Na kérem, úgy sokan szeretnének előzetest. Meg letartóztatást. Mert Kulcsár úr a saját, hiper-luxussal berendezett otthonában „tengethette” életét. Ugyan rendőrök figyelték minden lépését (miért is fizetünk állami pénzből rendőröket hivatalos testőrökként egy bűnöző mellett? Mire vannak a fegyházak?), találkozhatott a családjával, a barátaival, bárkivel. Csak engedély kérdése volt, s még a Balatonnál is tiszteletét tehetette. S ha már csak engedélyen múlik, ki tudja, még hol... Úgy, hogy most, az ítélethirdetésnél minden kertetés nélkül kimondták: bármi-

NÉMETH GYÖRGY KARIKATÚRÁJA A DÉL-MAGYARORSZÁGBÓL

kor fennáll a bróker külföldre szökésének lehetősége. Ja igen, és nem csak róla van szó, sokan tudtak erről a „kis simliről”. Még együtt is működtek. Mindig jól jön a mellékes... Pillanatnyilag a bíróság 1,7 milliárd forintos vagyonekobjást ítelt meg összesen. Vagyis a korábban zárolt 6,3 milliárd forinthez képest is kallódik valahol 300 millió. Még négy év börtön (?), ennyi pénz, és ez maradt a 23 milliárdból. És nem érdekel senkit. Ahogyan

az sem, hogy jókora esélye van annak is, hogy a megítélt összegből akár egy fityinget sem tudnak behajtani. Ó, nem kell ezen meglepődni. Nagy eséllyel Kulcsár úr és bűntársai nevére egy árva forint sincsen. Számukra jogilag idegen emberektől meg csak nem vehet vissza az állam... Vagy nem is akar visszavenni? Mert ők adták a fedést és a hallgatásért cserébe a neveléses ítélet?

CSEH KATALIN

ALMA, SZŐLŐ, BÚZA – MAGYARORSZÁG

Mivel kezdődött? 1989-ben azzal a torz optimizmussal, „a meg nem gondolt gondolattal”. Később folytatódott a fejlődés és európaiság vámpírcát tündérruccá maszkírozó áltatással. Gyorsan égett a búza és fogyott a magyar, mert elvették a gyárat, bezárták a bányát, és most kivágatják ősi kultúránk gyökereit: az égig érő almafát és az élettől csepegő venyigét. Tenkes kapitányát és az Aranyembert már idejekorán elhajították. Ósdi klaszszikusok! Mi az egy E betűs szerekl hízalt európai polgárnak? Mi az a Becsületbeli ügyekért rajongó, popcornrt ropogtató fogyasztónak? Most az almát meg az almából élőket irtják. Nem érdemes léalmát termelni. Azt se. Nem csak róluk van szó, ne-hogy nekiessünk a szabolcsi atyafinak, mert blokádot akar, mert elzárja az utat a nagymama meg az unoka között, nem hagyja nyugodtan nyaralni Joe bácsit és Jessica nénit. Már megint a gazdák! Hát nem! Már megint a pusztítás! Miért vesszük külföldről a ki tudja, milyen minőségű sűrítményt, amikor itt a sok alma, meg a sok munkanélküli? Miért eszünk felfújtt multike-

nyeret és miért iszunk idegen tejet? Viccelődő kedvű, polihisztor alkotmánybíránk azt merete mondani, hogy termelünk a vakvilágba. Aztán itt a drága tej meg a másajt okoskodó európaisággal nyakonöntve.

És ezek után ne hirdessen a Munkáspárt elnöke nemzeti ellenállást? Még most se, az utolsó órában se? Nyugodtan ki lehet mondani, hogy a Munkáspárt a legkövetkezetesebb nemzeti párt. Mindig ellenezte az ország kiárusítását, és mindig kizárólag a nép érdekeit szem előtt tartó külpolitika és gazdaságpolitika szorgalmazója volt. Kádár János idején ez az ország a magyar embereké volt. Ma a rabszolgatartók lesajnált gyarmata vagyunk. Semmi más nem történik, csak kitartunk a magyar érdekek, az almatermelők, a szőlőtermelők, a méztermelők, a tejtermelők - a magyar paraszt, azaz az elveink mellett.

Ha nem lesz gyümölcsös, ha elfogy a bor és a tej, Magyarország se lesz, ezért kell ma összefogni és győzni!

FOGARASI SZUSZANNA

Győzelem Gyöngyösön

Az Apollo Tyres úgy döntött, hogy mégsem építi meg gumiabroncsgyárat Gyöngyösön. A multinál nem is titkolták az okokat: a helyiek ellenállása miatt távoznak. A gyár létesítése ellen ugyanis népszavazást kezdeményezett a helyi Fidesz

frakció, az akcióhoz csatlakozott az MSZP kivételével az összes párt és számos civilszervezet. Aktívan gyűjtötték az aláírásokat a gyöngyösi munkáspártiak is, az Apollo megfutamodása a Kiss Balázs vezette fiatal csapat sikere is.

Miért nem akartuk a gyárat, hiszen állításuk szerint 1500 munkahelyet teremtenének a környéken? Először is azért, mert az Apollo nem a két szép szemünkért jött volna Gyöngyösre, hanem a beígért 7-9 milliárd forintos állami támogatás miatt. Ennyi támogatással a helyi kis- és középvállalkozók négy-ötször több munkahelyet teremtenének – ez tény, amit a kormány által finanszírozott statisztikai hivatal állapított meg. Másodszor: a gyenge kategóriába tartozó gumikat gyártó cég környezetvédelmi hatástanulmány nélkül kapott ígérvényt a beruházásra. A gyár veszélyeztetné a szőlő- és gyümölcstermesztéséről ismert Mátraalja környezetét. A gumiabroncsgyárban évente 21 ezer tonna hulladék keletkezik, s az évente 800 ezer köbméternyi vízfelhasználás veszélyeztetné a város és környezete vízkészletét.

Mi lesz most? A kormány mindent megtesz, hogy valamelyik másik magyar városban építsék fel az üzemet. No nem a munkahelyek miatt, hanem az Apolloval kötött alku miatt. Miben egyezett meg a multinacionális társasággal Gyurcsány Ferenc miniszterelnök és Kóka János akkori gazdasági miniszter? Né tán mit kaptak ők és pártjaik az alkuért, illetve a gyárnak nyújtott állami támogatásért cserébe? Milyen plusz jogokat biztosítottak a multinak? Nos, erre nincs válasz, hasonlóan a Suzuki vagy a Hankook beruházásokhoz. Egy biztos, ez az üzlet Gyurcsányéknak többet ér, mint a lakosság egészsége avagy a tényleges munkahelyteremtés. ■

Balszettel – új kötet

Megjelent Thürmer Gyula Balszettel című sorozatának 3. kötete. Az új kötet ára 500 forint. Korlátozott példányban a három kötet is még megvásárolható a Baross utca 61-ben.

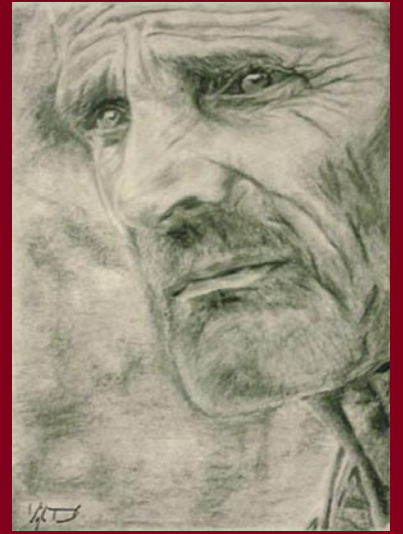

Keressd a Frontot!

Szabó Tamás országos elnök:
30/630-7157
Répási Zoltán budapesti elnök:
20/577-3034

MUNKÁSSORS

Eltagadnák, ha lehetne, de a szocializmus évszázados folklorja és kultúrája igen is létezik. Következő számainkban év-tizedes-évszázados idézeteket közlünk kommentárral, melyek mindmáig megállják helyüket, tükrözik a kapitalista rendszerek tulajdonságainak változatlanóságát – s melyek tapasztalataiból mindannyian tanulhatunk.

Szocialista közmondások 2. rész

- Furesa, hogy a kapitalisták az állatvédelmet fejlesztik, de az embereket baromszámba se veszik!
Jól bevált bulvár-szokás, hogy napról napra kivert kutyát, megkínzott állatot mutatnak a tévében. Szégyen, hogy van ilyen! De nem sokkal nagyobb szégyen-e, hogy emberek százai élnek az utcán, éheznek, fájznak, nyomorognak? Gyerekek esnek ki az iskolapadból az éhségtől? Igen, büntessük meg azokat, akik embertelenül bánnak az állatokkal! De mikor büntetik meg már végre azokat, akik embertelen körülmények közé kényszerítik Magyarország lakosságát? A politika „urai” dőzsölnek, nem tudják, hány milliárdjuk lapul itt meg ott, az emberek tömegei pedig munkanélküliek, elárverezik a lakásukat, lekapcsolják náluk a villanyt, mert ha valamit enni is akarnak, a számlára már nem futja. Elég abból, hogy felszín-problémákra akarják az emberek figyelmét terelni ahelyett, hogy a valós gondokat orvosolnák. Legyen erős állatvédelmünk, adjanak arra is pénzt, de mindenekelőtt az állampolgárok védelmére fordítsanak, mielőtt mindannyian állati sorba kényszerülünk.
- A tömegnyomor megszüntetése csak a fényűzés megszüntetésével valósulhat meg!
Kevesen gondolnak bele, mitől élnek olyan jól néhányan, amikor az ország többsége nyomorog. Nem, nem tehetséges vállalkozók politikusaik: egyszerűen lopnak. A mi pénzünket. Az apáink-nagyapáink által épített vasutat, energiaszolgáltatást, kórházat, iskolát, mindent, amit eladtak vagy eladnak. Nem kerül 3 milliárdba egy kilométer autópálya! De lehet belőle „csúsztatni”. Nem tudjuk, mennyi 1 milliárd forint? Ha minimálbérben mérjük, pontosan 14492 embernek adhatnánk belőle munkát. Amíg hagyjuk, hogy a külföldi és magyar nagytőke a dolgozók kárára éljen fényűzően, a tömegek nyomorogni fognak!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>